

нерво-емоційне навантаження на персонал, що може викликати погіршення самоконтролю, роздратованість, агресивність, нестриманість та перевтому працюючих. В свою чергу, така поведінка дорослих може негативно впливати на настрій, самопочуття і поведінку малюків.

З метою підвищення якості та ефективності роботи студентів-магістрів, що навчаються за спеціальністю «Спеціальна освіта», «Фізична терапія, ерготерапія» була суттєво розширена сумісна робота викладачів профілюючої кафедри та викладачів кафедри охорони праці та навколишнього середовища. Це дало можливість приділити особливу увагу визначенню потенційних небезпек, що можуть проявитися під час проведення студентами реабілітаційних заходів у дітей хворих на ДЦП. Спеціалістами кафедри «Охорони праці та навколишнього середовища» надана консультативна допомога по розробці заходів забезпечення безпеки з врахуванням рекомендацій нормативно-правових документів, літературних досліджень та розроблених методичних підходів.

Література:

1. Школа для кожного (окремі аспекти інклюзивної освіти): Навчально-методичний посібник для керівників закладів освіти, учителів та вихователів ЗДО, ГПД, шкіл-інтернатів, методистів [Текст] / Лідія Іванівна Лавріненко. – Чернігів: Чернігівський національний технологічний університет(ЧНТУ), 2017. – 168 с

ЭПИДЕМИИ И ГОМЕОПАТИЯ: ИСТОРИЧЕСКИЙ АСПЕКТ

Шмалей С.В., Бакин С.А.

*Национальный педагогический университет имени М.П.Драгоманова
pruhco@ukr.net*

В истории человечества эпидемии различных болезней играли и продолжают играть значительную роль как фактор глобального и непредсказуемого воздействия на экономическое положение государств, социальное развитие общества, психоземциональное состояние населения и оказывают глубокое, длительное негативное влияние на все сферы жизнедеятельности людей. Принимаемые на международном и государственном уровне политические и административные меры запретительного и ограничительного характера, карантинные, противоэпидемические и санитарно-гигиенические мероприятия, разрозненные, часто недостоверные, устрашающие сведения о жертвах и темпах распространения эпидемии в средствах массовой информации еще более усугубляют экономические потери, финансовое и нервно-психологическое состояние населения. Это, в свою очередь, с очевидностью приводит к снижению иммунных защитных сил организма и тем самым способствует дальнейшему распространению эпидемии и росту числа заболевших. Таким образом, государственное противоэпидемическое регулирование, являясь безусловно необходимым, на практике оказывается малоэффективным, психотравмирующим и чрезмерно затратным. Непродуманные, научно невыверенные, поспешные, а часто и просто некомпетентные излишние регуляторные решения и действия создают дополнительные ненужные стрессовые факторы, которые еще более ухудшают положение дел. В этой связи поиск простых, надежных, эффективных и недорогих методов профилактики и лечения при возникновении эпидемий становится особенно актуальным.

Следует отметить, что в современных условиях практически полностью отсутствует должное внимание к медикаментозному методу профилактики эпидемий за исключением вакцин, особенности разработки и применения которых требуют отдельного исследования и в данной работе не рассматриваются. В связи с этим изучение

исторического опыта лекарственной профилактики и лечения эпидемий представляет определенный научный и практический интерес. По этой проблеме по разделу применения только гомеопатических лекарственных средств имеется довольно обширная научно-медицинская литература. Однако, учитывая объем данной публикации, ограничимся наиболее информативными и наглядными литературными источниками. А с целью более точного, достоверного и убедительного аргументирования воспользуемся возможностью прямого цитирования. «Недавняя вспышка чумы на Востоке напомнила, что *Ignatia*, вполне заслуживает своей славы, будучи полезной даже при таком заболевании. J.M. Honigberger рассказывал, что когда чума свирепствовала в Константинополе (1836-1838 гг. – прим.авт.) был предложен простой способ борьбы с эпидемией: в качестве профилактического средства людям предлагалось носить на шею боб игнации, он назначал своим заразившимся пациентам минимальные дозы игнации и получал отличные результаты. Позже он сам заразился чумой в Индии и вылечился тем же лекарством»[1.С.10]. «Доктор Бек (Швейцария) первым обратил внимание на огромную ценность этого лекарства (*Mercuriuscyanatus*) при дифтерии, этой ужасной болезни. Фон Вильерс заявил, что он имел от *Mercuriuscyanatus* изумительный успех в Германии, (середина XIX ст. – прим.авт.) потеряв всего только 2% пациентов из всех случаев, которые он лечил этим средством» [3.С.21]. «Несколько лет назад я был вызван в больницу УоткинсГлен в Нью-Йорке для консультации по поводу тяжелого случая дифтерии (конец XIX ст. – прим.авт.). Один больной из этой семьи уже умер. В больнице умерло уже свыше 40 больных. Лечащий врач, благородный белокурый старец, очень хороший и способный врач, когда я увидел его и сказал ему, что я очень молод, чтобы давать ему советы, ответил мне: «Доктор я встану на колени перед кем угодно, потому что все заболевшие умирают». Пациентка находилась за две комнаты от нас, но даже здесь можно было слышать ее затрудненное дыхание. Тогда *Apis mellifica* был сравнительно новым средством при этой болезни, но когда я осмотрел горло этой больной то сразу увидел *Apis*, и несколько вопросов подтвердили это. Я сказал врачу это и спросил его, пробовал ли он *Apis*. Он ответил, что об этом средстве не думал. *Apis mellifica* излечил эту больную, и в дальнейшем ни один пациент, который с самого начала упорно принимал это средство, не умер. Это было лекарство для всех случаев этой эпидемии»[3.С.67]. В настоящее время в гомеопатии уже «стандартным» является трио лекарств при холере и других заболеваниях с симптомами поноса: *Camphora*, *Cuprum metallicum*, *Veratrum album*, предложенные С.Ганеманом еще в первой половине XIX ст. для лечения при эпидемии холеры [3.С.183]. И в заключение обзора – данные о лечении гриппа в Англии в конце XIX ст. «Нозод гриппа (*Influenzinum* – прим.авт.) для многих врачей занял место *Baptisia* в качестве рутинного препарата, назначаемого во время эпидемии. С помощью этого препарат можно вести значительное число случаев вовремя эпидемической вспышки. Нередко после гриппа обостряются многие хронические болезни, совершенно различные у разных людей, но в любом подобном случае *Influenzinum* может устранить осложнения фактически любого характера» [2.С.285].

Таким образом, в течение длительного времени в различных странах врачами при разных эпидемиях применялись показанные гомеопатические лекарства с достаточной и подтвержденной клинической эффективностью, что свидетельствует о возможностях гомеопатического лечения и профилактики эпидемий. Это позволяет обоснованно рекомендовать гомеопатию как метод медикаментозного лечения и профилактики при возникновении эпидемий в современных условиях. Для этого необходима более глубокая осведомленность и заинтересованность управленческих структур, а также широкая информированность различных слоев населения в использовании гомеопатической медицины в профилактических и лечебных целях в современном мире.

Литература:

1. Кларк Дж.Г. «Словарь практической *Materia Medica*», т. III - М: Гомеопатическая медицина, 2000. – 304 с.

2. КларкДж.Г. «Словарь практической MateriaMedica, т.УІ – М: Гомеопатическая медицина, 2001. – 328 с.
3. Нэш Е.Б. Ведущие симптомы в гомеопатии. Харьков, 1991. – 224 с.

ОПТИМІЗАЦІЯ РІВНЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Шмалей С.В.

*Національний педагогічний університет імені МП Драгоманова
pruhco@ukr.net*

Актуальність вивчення психології людини, яка опинилась у надзвичайній ситуації, зумовлена необхідністю забезпечувати обґрунтовану підготовку різних верств населення, службовців аварійно-рятувальних підрозділів, структур захисту та життєзабезпечення, медичних працівників, керівників всіх ланок до дій у екстремальних умовах. Надзвичайно вразливою є категорія «населення», оскільки пересічені громадяни найменше підготовлені до таких ситуацій.

Відзначають, що цивільні особи, які не мають спеціальної підготовки, потрапляючи в надзвичайні умови, відчувають психологічну та емоційну напругу, що стає чинником розгортання стресових реакцій у різноманітних варіаціях: від мобілізації внутрішніх життєвих ресурсів до зниження працездатності, погіршення здоров'я, психофізіологічними порушеннями. Особливості реагування залежать від комплексу факторів: індивідуальних особливостей людини; тривалості та інтенсивності впливу стресогених елементів; поінформованості, усвідомлення та розуміння ступеню ризику надзвичайної події; сила та стійкість нервової системи; актуальний психологічний стан; культурно-етнічна, соціальна та конфесіальна приналежність, попередній досвід подібних епізодів.

Доведено, що в екстремальній ситуації психологічний стан людини проходить певні етапи: гострий емоційний стрес, психофізіологічна демобілізація, стабілізація, відновлення або депресія. Таким чином, напруга, відчуття страху, невизначеність надзвичайної ситуації знижують рівень психологічної безпеки особистості, що зумовлює виокремлення та формування індикаторних показників психологічного захисту. З'ясовано, що психологічна безпека зумовлена поєднанням фізичної, психічної та психологічної готовності до дій у надзвичайних ситуаціях, які необхідно удосконалювати, враховуючи складність та вразливість складових та чинників психологічного захисту.

Психологічна безпека особистості необхідна для збереження життя та здоров'я людини, та сприяє повноцінному розвитку і самореалізації.

Психологічне здоров'я як показник психологічної безпеки особистості є підґрунтям успішності, благополуччя, життєстійкості у надзвичайних умовах.

Психологічна безпека – це захищеність людини з урахуванням зовнішніх та внутрішніх умов безпеки, а саме: досвіду суб'єкта, здатності та готовності ідентифікувати, прогнозувати та попереджати небезпеки, володіння знаннями, вміннями, навичками поведінки за умов надзвичайних ситуацій, рівень здібностей, мотивація до реалізації власної безпеки. З'ясована структура психологічної безпеки людини, яка об'єднує систему відносин суб'єкта, задоволеність життям, соціальну активність. Психологічна безпека створює передумови розвитку, самореалізації, цілісності особистості. Визначають комплекс критеріїв психологічної безпеки, який об'єднує власний життєвий досвід, індивідуально-психологічні особливості, ціннісні орієнтири, цілісність особистості, особистісний розвиток, само актуалізацію та само проектування, гармонічне ставлення до себе. Базовим підґрунтям психологічної безпеки є психологічне здоров'я, яке відображає єдність тілесного та психічного. Вважається, що психологічне здоров'я характеризує